

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 628/2019
12.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Миролуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољен промет акцизних производа у покушају из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Гордана Медаковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву Кж1 115/18 од 22.10.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж3 37/18 од 15.03.2019. године, у седници већа одржаној 12.09.2019. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву Кж1 115/18 од 22.10.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж3 37/18 од 15.03.2019. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се у односу на остале повреде закона **ОДБАЦУЈЕ**, као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу К 353/17 од 21.11.2017. године, окривљени АА ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело недозвољен промет акцизних производа у покушају из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, све на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Кж1 115/18 од 22.10.2018. године, усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Вршцу Кт 488/16 од 11.01.2018. године и преиначена пресуда Основног суда у Вршцу К 353/17 од 21.11.2017. године, тако што је тај суд, као другостепени, окривљеног АА огласио кривим због извршеног кривичног дела недозвољен промет акцизних производа у покушају из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији у вези члана 30. КЗ, те му је изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од шест месеци која се неће извршити уколико окривљени у року провере од годину дана, по правноснажности пресуде, не учини

ново кривично дело, као и изрекао меру безбедности одузимања предмета и обавезао га на плаћање судског паушала, као у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду КжЗ 37/18 од 15.03.2019. године, одбијена је, као неоснована, жалба бранилаца окривљеног АА и потврђена пресуда Вишег суда у Панчеву Кж1 115/18 од 22.10.2018. године.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног АА, адвокат Гордан Медаковић, поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9) у вези са чланом 485. став 1. тачка 1) ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев те да побијане пресуде укине и предмет врати на поновно суђење или да преиначи пресуду Апелационог суда у Београду КжЗ 37/18 од 15.03.2019. године и одбије жалбу Основног јавног тужиоца у Вршцу, те потврди пресуду Основног суда у Вршцу К 353/17 од 21.11.2017. године.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, након чега је одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, јер је по ставу одбране оптужба прекорачена. Одбрана налази да је прекорачење оптужбе извршено с обзиром да је у оптужном акту радња извршења кривичног дела опредељена као **„набављање ради продаје“** док је правноснажним пресудама окривљени оглашен кривим зато што је **„покушао да стави у промет“** акцизне производе.

Врховни касациони суд изнете наводе оцењује као неосноване. Наиме, оптужним актом Вишег јавног тужиоца у Панчеву Кт 488/16 од 30.11.2016. године измењеног на главном претресу одржаном дана 29.03.2018. године окривљеном АА је, између осталог, стављено на терет да је **„набавио ради стављања у промет производе који се сматрају акцизним производима“**, те му је на терет стављено извршење кривичног дела недозвољен промет акцизних производа из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, дакле на терет му је стављено извршење свршеног кривичног дела, док је побијаним правноснажним пресудама оглашен кривим да је, између осталог **„покушао да стави у даљи промет производе који се сматрају акцизним производима на тај начин што је прибавио...“** те је оглашен кривим и осуђен због извршеног кривичног дела недозвољен промет акцизних производа у **покушају** из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији у вези члана **30. КЗ**. Дакле, објективни идентитет између оптужбе и пресуде није измењен јер исти постоји ако се ради о истој радњи и истом догађају тј. о његовим битним

деловима. Изменом околности које конкретизују кривично дело, а нису правно релевантне за измену предмета оптужбе идентитет није повређен – као у конкретном случају. Имајући у виду напред наведено те да је окривљени оглашен кривим због извршења кривичног дела које је остало у покушају и тако суд има могућност блажег кажњавања окривљеног а не за кривично дело које му је оптужним актом стављено на терет супротни наводи у захтеву браниоца оцењени су као неосновани.

Поред тога поднетим захтевом се указује да је изрека другостепене пресуде неразумљива, с обзиром да тај суд нити у изреци пресуде, нити у образложењу пресуде није навео који су прописи повређени радњом окривљеног односно нису конкретизоване радње извршења кривичног дела, чиме се суштински указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, али како наведена повреда не представља законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, то је поднети захтев у овом делу одбачен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић